

er større, men ikke over 100 Kr., betales 67 Ø. For andre Udpantningsforretninger betales der Gebyr som for Udlægsforretninger i Medfør af de hidtil gældende Sportelbestemmelser, dog at Betalingen, for saa vidt Fordringen ikke overstiger 100 Kr., er den samme, som om Forretningen var sket ved Sognefogeden. For Foretagelse af Udpantning for Fordringer, der overstiger 100 Kr., tillægges der saa efter Forslaget Sognefogeden et af Justitsministeren efter Samraad med Finansministeren fastsat Beløb. Ved Gennemførelsen af disse Bestemmelser mener man, at der kommer System i Udpantningsreglerne i Henhold til den nys vedtagne Lov. — Jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte de anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Vandforsyningsanlæg*. Det Forslag, jeg her fremsætter, er enslydende med det, jeg fremsatte for det høje Ting i Fjor, og jeg kan derfor henvise Tingets Medlemmer til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Forelæggelsen i Fjor, og de udførlige Bemærkninger, der da ledsagede Lovforslaget. Lovforslaget naaede jo gennem første Behandling her i Tinget og henvistes til et Udvalg, men Udvalget tilendebragte ikke sine Forhandlinger. Det er mit Haab, at Forslaget i Aar vil blive færdigbehandlet i det høje Ting og oversendt til det andet høje Ting saa tidligt, at det kan blive ophøjet til Lov, idet der fortsat er stor Trang til en Lov som denne. Jeg anbefaler Lovforslaget paa det bedste til det høje Tings Velvillie.

Jeg skal dernæst fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914*. Lovforslaget indeholder 2 smaa Paragraffer. Ifølge Loven af 1914 om Embedslægevæsenets Ordning skal denne Lov forelægges Rigsdagen til Revision inden Udgangen af 1925, men da Loven i det forløbne Tidsrum i det store og hele efter Indenrigsministeriets Opfattelse har virket fyldestgørende, mener jeg, at der ikke er nogen

Anledning til nu at fremsætte Revisionsforslag, og Lovforslaget gaar da ud paa at udskyde Revisionen til 1930. I Loven af 1914 var der den Bestemmelse, at efter Udgangen af 1925 kunde ingen Læge, der ikke havde bestaaet den for Embedslæger anordnede Prøve, blive ved at beklæde Stillingen som Embedslæge. Der var af de nu fungerende Embedslæger 4, der ikke indstillede sig til Embedslægeprøven; disse 4 Læger har virket i den forløbne Tid, og vi skønner ikke i Ministeriet, at der er nogen Grund til nu at afskedige dem, efter at de har virket i en Aarrække som Embedslæger, eller forlange, at de skal underkaste sig Embedslægeprøven, saaledes som Loven kræver, og vi forslaar derfor, at Lovens Bestemmelse om, at de nu enten skulde afskediges eller aflægge Embedslægeprøven, udgaar. Jeg anbefaler dette Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Endvidere skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Indførelse af dansk Fattiglovgivning i de sønderjydske Landsdele*. I 1920 blev der givet en Fattiglov for de sønderjydske Landsdele, hvorefter indtil videre den hidtil gældende tyske Rets Regler vedrørende det offentlige Fattigvæsen med visse Ændringer fortsat skulde gælde i de sønderjydske Landsdele. De Ændringer, som blev indført ved Loven af 1920, var imidlertid ret omfattende, saaledes at en væsentlig Del af den danske Fattiglovgivning kom til at gælde i de sønderjydske Landsdele, men paa to Hovedpunkter opretholdtes dog tysk Ret, nemlig med Hensyn til Reglerne om de privates Underholdspligt og Reglerne om Forsørgelseskommunen; der var ogsaa andre væsentlige Bestemmelser i Fattiglovgivningen for det øvrige Kongerige, der ikke kom til at gælde for de sønderjydske Landsdele, men dette var de vigtigste. Forholdet er altsaa dette, at efter de nu i de sønderjydske Landsdele gældende Bestemmelser erhverves Forsørgelsesretten i alle sønderjydske Kommuner ved 1 Aars Ophold i den paagældende Kommune, medens det for det øvrige Kongerige er saaledes, at der kræves 5 Aars fast Ophold uafbrudt i vedkommende Kommune til Erhvervelse af Forsørgelsesret, og da der nu ikke i Loven af 1920 er nogen Undtagelse fra denne Opholdsregel med Hensyn til